

Výživný večer s Devítkou a Balzamínou

Napsal uživatel Jana Štěpánková
Neděle, 30 Říjen 2011 11:40

Promáčený den 20. října se v Doli klubu v Pardubicích uskutečnil koncert Balzamíny a Devítky. Ostatně tuto událost avizoval už můj krátký příspěvek v předchozích dnech. Přijela jsem jako vždy na poslední chvíli, a přestože bylo natřískáno a do sálu by se už nevešla ani myška, díky posluchačce Nadě, která nevynechá žádný F-klub, jsem si měla kam sednout, držela mi totiž místo. Touto cestou jí velmi děkuji a těším se na příští setkání! Událost to byla opravdu sváteční, protože mezi diváky v sále jsem zaznamenala i muzikanty pardubické folkové scény, kteří si dnešní večer nenechali ujít.



Úvodní slovo si vzala domácí kapela **Balzamína**. Kapela své vystoupení tentokrát pojala komponovaným způsobem. Nejen že hrála a zpívala pro potěchu příchozích, ale také je do svého programu zapojila. K pomyslné tyči, která se možná při jiných příležitostech v tomto klubu klene od pódia ke stropu, byla dána krabice skrývající lístečky s názvy písní. Po úvodní valčíkové písni Zahraj mi do kroku se tedy z hudebního večera stal večer plný překvapení, protože někteří diváci byli vyzváni, aby vylosovali píseň, kterou kapela poté zahrála. Mezi vyvolené jsem patřila i já. I já jsem směla provést „výlos“.

Dále si nešlo nevšimnout, že v první řadě u pódia sedí silná podpora kapelníka Balzamíny Ondřeje Podeszwy v podobě jeho studentů. Z tohoto důvodu procházely „veselé příhody“ z natáčení, které byly ze strany účinkujících publiku sdělovány, určitou cenzurou a eliminovaly se ty závadné, které by mohly pana učitele poškodit.

Balzamína zahrála písně se středověkými náměty *Omluva*, *Čarodějka* nebo *Černý rytíř*, který v sále navodil hustou atmosféru. Po písni

Štěstěna

o jinochovi, který má smůlu (tu jsem vylosovala já), se Ondrovi Víškovi rozpadl capodastr. Všichni jsme poté pochopili, že capodastr může mít dvě duše, jak Ondra vysvětloval, a dva implantované klouby v podobě hřebíků.

Díky následující písni *Polívka* a celohledištnímu mlaskání a mňammňání jsme mohli mít chvíli pocit, že všichni přítomní šlapou - v lepším případě - v blátě. Do džungle jsme se zase přenesli v písni

In the Jungle z filmu Madagaskar.

Poslední vylosovaná byla píseň *Přání* z pera Miroslava Řeháka. Diváctvo se ale nedalo odbýt a zavolalo potleskem Balzamínu zpátky na podium. Díky tomu byly z krabičky nakonec vytaženy všechny lístečky a Balzamína se rozloučila písní *Náš otčenáš*, ve které Ondřej Víšek sice nehrál, ale zapojil se do ní svými komentáři.

Devítka

patří mezi mé nejoblíbenější kapely už řadu let. Její tvorba mě zvedá ze židle, mám pro ně

Výživný večer s Devítkou a Balzamínou

Napsal uživatel Jana Štěpánková
Neděle, 30 Říjen 2011 11:40

slabost a přiznávám to bez mučení. Při některých písních si dokonce připadám asi jako ty hysterické fanyanky Luneticu. Já však naštěstí nemám potřebu řvát a brečet, naštěstí si ty pocity dokážu užít v sobě a možná jsou i o to intenzivnější. Mám prostě radost. Naproti tomu se cítím trochu divně, že musím psát o Devítce poté, co mě před půl rokem Honza Brož a Petr Novotný hodnotili na Portě v Pardubicích. A v podstatě to není poprvé, kdy jsem nesvá z toho, že mám něco sepisovat.



Kapela Devítka zejména v první půli svého vystoupení představila publiku písně ze svého nového alba ***Duše v peří***, které vyšlo před několika měsíci. Nejvíc mně zaujala píseň *Burčák*, která byla plná odkazů, a

Duše v peří.

Taťána

mi uvízla v hlavě už před půl rokem, když Devítka hrála jako host v Pardubicích na Portě. Pamatuji si, že se mi k ní začaly vybavovat takové osobní asociace, že jsem své vnitřní rozpoložení vyvolané touto písní měla problém rozchodit ještě druhý den.

„Folková dechovka“ *Dobry duše* mi zněla v hlavě ještě v pátek, když jsem seděla ve škole. A písně *Až budeš smutná, Můj den a Hej lidi* jsem si broukala už na koncertě. Kromě písní Honzy Brože kapela zahrála i

Grand Canyon

od Pepy Štrosse.

Možná vám ve výčtu písní ještě jedna chybí... *Holka od koní* zazněla jako přídavek a k tomu ještě *San Francisco*, kterou v anglické verzi hrál i Eric Clapton.

Tím skončil velmi vydařený večer v Doli klubu v Pardubicích. Večer, který si řadím do pomyslné krabičky krásných večerů, na které ráda vzpomínám. Díky, Balzamíno a Devítko! A v závěru dne mě napadá, že je fajn, že ještě pořád tolik lidí chodí na takové kapely jako je Devítka nebo Balzamína, že o oblíbenosti a o tom, co lidé rádi poslouchají, vypovídá plnost sálu a ne to, co nějaký jedinec někam napíše.

Kdybyste se chtěli přijít podívat příště, tak se můžete těšit na **Věneband** a **Pavučinu**. Více podrobností naleznete na stránkách

www.fklub.cz